

Šumava je zaplavená smrky. Změníme to, vyhlásil park

Dotace 250 milionů korun od ministerstva životního prostředí poslouží k tomu, aby v šumavském národním parku bylo v budoucnu **víc buků, jedlí a javorů** a naopak méně smrků. Díky tomu získá práci 300 lidí.

ŠUMAVA Lesy Národního parku Šumava mají problém: je v nich moc smrku. Takže nejsou dostatečně odolné. Pomocí má 250 milionů korun, které na dosazování hlavně listnáčů poskytlo ministerstvo životního prostředí. Projekt, který bude ukončen v roce 2014, přinese práci asi třem stovkám lidí ze Šumavy. Ti by měli dosadit téměř dva a půl milionu sazenic, nejvíce buků, jedlí a javorů. Národní park díky projektu zčtyřnásobí dosazování stromků.

„Projekt má přispět k obnově smíšených lesů v Národním parku Šumava během pěti let,“ uvedl ředitel Národního parku Šumava František Krejčí.

„Nyní má smrk v lesích národního parku zastoupení 84 procent, optimální je o 33 procent méně,“ konstatoval šéf lesních ekosystémů národního parku Petr Kahuda.

Zastoupení buku by se mělo zvýšit ze současných šesti procent na 21, u jedle by se podíl měl zvýšit z pouhého jednoho na 13 procent. Desetinásobně by měl vzrůst i ja-

vor klen – ze dvou desetin procenta desetinásobně.

Sazenice se zasadí pod koruny smrků v nižších polohách národního parku, kde se vyskytují čisté smrkové lesy.

„Kdybychom sečetli všechny ostrůvky, kam sazenice přijdou, tak je to 1 200 hektarů. Dotace nám umožnila to, že budeme mít čtyřnásobný výkon než v normálních

„Projekt má přispět k obnově smíšených lesů během pěti let.“

František Krejčí
ředitel NP Šumava

letech,“ uvedl ředitel národního parku, kde je celkem 50 tisíc hektarů lesů. „I s podsadbami, které provádíme mimo projekt, se dostaneme na maximum z poloviny devadesátých let, kdy jsme dosazovali celkově milion sazenic ročně,“ vysvětlil Krejčí.

Jak připomněl Kahuda, na Šumavě existují lesy osm tisíc let, posledních 200 let však probíhala jejich intenzivní přeměna na smrkové. Stejná doba bude podle něj potřeba, než se dostanou do podoby přirozených smíšených horských lesů.

„Smrk byl po staletí hospodářsky významnou dřevinou, protože se dá dobře technicky zpracovat. Navíc se pěstují co nejrychlejší metodou. A těží se ve třetině své životnosti a velikosti,“ vysvětlil Krejčí.

Šumavský smrk sloužil i jako palivové dříví, proto se zde vybudoval Vchynicko-tetovský plavební kanál.

Park se podle Krejčího musí s monokulturami vypořádat.

„Park je mozaika určitých typů lesů a společenstev. Jsou tam zbytky smíšených lesů, mezi tím rašeliníště, vše doplňuje kulturní smrčina, která dnes v zásahové části plošně převažuje. Skladbu parku musíme přiblížit původním smíšeným lesům,“ dodal ředitel.

Jitka Šrámková

Krejčí: Přichystali jsme 259 akcí

ŠUMAVA (jis) Letos připravil Národní park Šumava rekordní počet akcí pro veřejnost. Jak uvedl ředitel parku František Krejčí, cílem není zvyšovat návštěvnost, ale zvýšit podíl dobře informovaných návštěvníků, kteří se poučí na různých výpravách, přednáškách či komentovaných výpravách do divočiny.

Kolik akcí jste připravili?

Celkem 259 akcí, některé i ve spolupráci s obcemi. Je to rekordní počet za dobu existence národního parku, o 31 akcí více než loni. Doufáme, že až několik desítek tisíc ná-

vštěvníků vstřebá naše programy, budou spokojeni.

Uveďte nějakou novinku.

Asi výpravu za bobrem z Alžbětína, kam se nám přestěhoval z Českého lesa. Budeme ukazovat lokalitu, kde žije i s bobřím hradem.

Údajně některé velké novinky ještě tajíte.

Chystáme jedno nebo více nových nocovišť pod širým nebem, proto-že projekt je velmi úspěšný. Hned ten večer, kdy jsme je spustili, tak byla všechna plná. Takže další lidé nocovali stejně pod širákem, ako-

rát načerno. Tím, že jsme spaní v přírodě zlegalizovali, tak mohou lidé spát na šesti místech. Teď přibude jedno nebo dvě další.

Budou součástí přechodu Šumavy?

Chystáme to jako letní překvapení. Mohu říci jen to, že nebudou vybočovat z hlavní linie podléhající přechodu parku. Nejoblíbenějším nocovištěm je Poledník, protože lidem připravíme dřevo ke krbu. Je zabezpečeno a nikdo nemůže nic zapálit. Navíc, když jsou nocležníci v noci ticha, tak jim tam přidou jeleni a lišky.

Šéf ředitel Národního parku Šumava František Krejčí říká, že skladbu parku musí přiblížit původním smíšeným lesům. Foto: Jiří Bervida, MF DNES

České Budějovice Noční prohlídky městem lákají nejen turisty

ČESKÉ BUDĚJOVICE (ČTK) Letos naposledy se mohou turisté v Českých Budějovicích vydat na noční výlet koněspřežkou se stavitelem Františkem Josefem Gerstnerem nebo si popovídat s lampářem Vojtou u Rabenštejnské věže, k tomu je čeká dalších šest historických zastavení.

Každý sudy čtvrtek – počínaje dneškem – je na noční prohlídku pozvou dvě hašteřivé sestry Pověst a Historie. „Sraz je u Kulturního domu Slavie, zájemci si musejí rezervovat vstupenky,“ řekl Miroslav Mareš z agentury Kultur-Kontakt.

„V loňském roce prohlídky získaly ocenění v prestižní soutěži internetového portálu Kudy z nudy, letos mají lidé poslední šanci je absolvovat. Na příští rok chystáme totiž zbrusu nový projekt zaměřený na architekturu a historii města,“ vysvětlil Mareš.

Projekt vznikl v roce 2004 a objevovat tajemná zákoutí, historické příběhy či pověsti se s průvodci vydalo na osm tisíc zájemců.

Procházka končí v Masných krámech

Průvodkyně Historie se při toulkách nezapomene zmínit ani o takových velikánech, jako byl vynálezce a podnikatel František Křižík, který se na radnici ucházel o zakázku na elektrifikaci města, či August Zátka, jenž spolu s dalšími českými právořečníky inicioval založení Budvaru.

Pověst zase účastníkům nočních prohlídek objasní záhadu vzniku jména města při jeho zakládání Přemyslem Otakarem II. V Klášterní zahradě si mohou popovídat se sochou od Josefa Dietricha a v domě U Beránka se zapojí do inscenace loutkového divadla. Procházka skončí v Masných krámcích vyprávěním pověstí o fresce medvěda uvázaného na řetěz či řešení záhady tajemné značky vytesané na vstupním portálu.

„Noční prohlídky nejsou určeny pouze pro turisty, kteří touží objevovat tajemná zákoutí města, ale dovedou oslovit i místní občany,“ konstatoval Mareš.

Více informací se zájemci dozvědí na adrese kultur-kontakt.cz.

Fórum čtenářů

Váš názor nás zajímá

Pište a mailujte svoje názory na redcb@mfdnes.cz nebo Piaristická 1, České Budějovice, 370 01

Panská ulice: odhozené zbytky jídel a cigaret

» Ad: Pěší zónu hýzdí nedopalky cigaret. Titulek článku by se mohl vztahovat na řadu míst v Českých Budějovicích. Těž na frekventovanou pěší zónu – Panskou ulici, označovanou za českobudějovickou „zlatou uličku“. Zde, zejména v její nejjužší části u Rabenštejnské věže, to často poránu vypadá jako na smetišti a s pojmem „zlatá ulička“ má společné pouze to, že

o vzhled historických domků se jejich majitelé snaží dobře starat a jsou na ně pyšní. Denně tu cvakají fotoaparáty členů turistických skupin a denně tu uklízí většina těch, kdo v Panské ulici bydlí nebo mají obchod. Potíž s nepořádkem na pěší zóně má dva hlavní důvody.

Prvním je Hladový vokno za rohem v Hroznové ulici a další blízká rychlá občerstvení. Po cestě Panskou ulicí konzumenti hamburgerů a baget odhazují či do různých míst zasunují papírové přebaly, ubrusky a alobaly – někdy se i jejich zbytky s kečupem „podepisují“ na fasádách domů. Skutečností je, že v Panské ulici není jedi-

ný odpadkový koš. Ale otázkou je, kolik takovýchto odpadků by v něm končilo.

Druhou potíží je blízkost středních škol – obchodní akademie, zdravotnické školy ba i stavební průmyslovky. Jejich kouřící studenti (a je jich hodně) nesmějí kouřit před školami, takže většinou chodí za roh – do úzkého krčku oběda a po skončení vyučování. Umíte si představit, kolik takových nedopalků v kritickém místě mezi barem Mari a Komorní galerií u Schelů studenti za den vyprodukují?

Prosíme pedagogy jmenovaných škol o pomoc v tomto směru, žádáme kouřící studenty, aby šli jinam (ale nevíme kam), či aspoň nedopalky odhodili do kanálu. Mezi kostkami dlažby totiž nedopalky nevymete ani četa úklidu města. Pro pobavení: jednou jsem právě kouřícím naivně přinesla koště a lopatku pro vymetení vajglů. Jejich reakcí bylo, abych jim to názorně předvedla, že to neumějí. K tomu se vážou i další poznatky, například ráno sbírání bílých vajglů bez filtrů v Panské ulici (ale i třeba před Sokolovnou na Sokolském ostrově) pro další zpracování „potřebným“. Když prší, je to pro tyhle sběrače bída. Oblíbenou

zábavou je i plivání na výlohy či tísňání vajglů na dřevěné okenice výloh – hnědé vypálení je těž určitým podpisem.

K tomu noční hluk v ulici z místních provozoven včetně provolávání nacistických hesel, trvajících až do ranních hodin (přestože tyto provozovny mají dle smluv stanovenou otevírací dobu jinak), noční devastování všeho, co jde, k čemuž podnapilce snad vyzývá a provokuje zúžení Panské ulice. Ale tohle už je věc jiná, týkající se přímo zásahů policie a snad i českobudějovické hygienické stanice (která ovšem asi nepůjde měřit decibely ve tři hodiny v noci). Takže – jaká je to zlatá ulička pro

její obyvatele, slušné lidi a turisty, kteří jí procházejí? Jsou i chvíle, kdy se jako byvatel tohoto města stydím.

Uvedu jako příklad návštěvu manželů – Slováků z Trenčanské Teplé na velikonoční neděli v naší galerii. Řekli, jak se k nám do Českých Budějovic těšili. Ráno na velikonoční neděli je od procházky náměstím odradilo množství všelkových odpadků, ptali se, jak je to možné. Uvedli, že napíší dopis panu primátorovi o tomto svém dojmu z města. Dodali, že raději odjedou do Třeboně, kde snad takový nepořádek nebude.

Alena Schelová

Komorní galerie u Schelů, Č. Budějovice

Vaším objektivem Pootavský sedmiboj ve Střelských Hošticích na Prachaticku, jak ho zachytil Karel Berger a umístil na internetovou stránku rajce.net

Sedm krát sedm Soubor sedmi týmů z Katovic, Kladrub, Novosedel, Horního Poříčí, Střelských Hoštic, Štěchovic a Volenic v sedmi disciplínách vyhrály domácí Střelské Hoštice.

